

Manastirea Lepsa

La 1774, se puna piatra de temelie a Mănăstirii Lepșa, la poalele Munților Vrancei. Așezarea monahală de pe malul Putnei a fost întemeiată la inițiativa monahului rus Kipsa. Dorința acestuia a fost de a avea un lăcaș greu accesibil mirenilor, astfel încât călugării de aici să se poată ruga în tihnă Bunului Dumnezeu, fără să li se tulbure viața ascetică. În 1929, biserica inițială de schit a ars, fiind construită o alta la 1936.

Așezământul este situat într-un cadru de legendă, în vecinătatea șoselei Lepșa-Soveja. Situată la 75 de km de Focșani, pe DN 2 D, Mănăstirea Lepșa a devenit în ultimii ani una dintre destinațiile privilegiate ale celor care iubesc liniștea și viața mănăstirească. Descrierea sfântului locaș Lepșa este a doua așezare monahală importantă din Vrancea arhaică și a fost întemeiată la circa două decenii după fondarea Schitului Valea Neagră, de către monahi de origine slavă. Deși până în zilele noastre au rămas doar aceste două vetre monahale în Vrancea arhaică, de-a lungul timpului vrâncenii au avut și alte tentative și chiar au fondat schituri efemere care, din felurite motive, au fost închise sau pur și simplu călugării le-au părăsit, iar bisericile monahale au devenit locașuri de mir. În ținutul Putnei, într-un cadru natural generos, se găsește mănăstirea Lepșa. Accesul este facil, făcându-se direct din șosea. La intrare, vizitatorul este întâmpinat de o fântână, iar cărarea betonată îl conduce spre intrarea în locaș, care se face prin gangul clopotniței ce stă de strajă. În întâmpinare, pe bolta clopotniței este zugrăvită scena nașterii Mântuitorului, însoțită de Maica Domnului cu Pruncul. Pe interior, pictura zugrăvește pe Domnul Iisus Hristos, ce ține o carte deschisă, în care se poate citi: „Eu sunt lumina lumii, cel ce-mi urmează mie nu va umbla prin întuneric.” Ansamblul monastic din zilele noastre este alcătuit din biserica din lemn veche, o bisericuță nouă, clopotniță, o capelă (paraclis), un aghiasmatar, corpuri de chilii și stăreția. Inima mănăstirii de maici Lepșa este reprezentată de biserica din lemn, ce poartă hramul „Nașterea Maicii Domnului”, care a fost refăcută în perioada 1930 – 1936.

Edificiul în formă de cruce este lucrat din bârne de lemn care sunt așezate pe o temelie din pietre de râu. Pereții, și cei de exterior, și cei de interior, au fost acoperiți cu scânduri, iar acoperișul este din șindriliță. Turla, în formă de piramidă, este dominată de o cruce din fier. Intrarea în lăcaș se face printr-un pridvor, înglobat în interiorul construcției. Deasupra acestuia se ridică și o turlă mare, pătrată. Se traversează apoi pronaosul, naosul și se ajunge în fața altarului. Catapeteasma ce întâmpină credincioșii este captivantă prin coloristica ei extrem de vivace, de un albastru intens, în contrast cu ternul pereților de scândură. Ca ornamente s-au folosit bucăți de lemn sculptate și picturi, ce compun un ansamblu original în rândul locașurilor de cult. Sculptura este opera unui meșter din Focșani, Oreste Cantini, conform inscripției de pe iconostas. Pereții sunt încununați de icoane, armonios așezate în fața credincioșilor. Printre tezaurele adăpostite de către biserică este icoana Sfântului Nicolae, considerată făcătoare de minuni, fapt pentru care aceasta are în permanență o candelă aprinsă. Icoana Sfântului Nicolae este singura care nu a fost mistuită în incendiul din 1929, fiind unicul element al fostei biserici de schit care se mai păstrează. Un alt vestigiu este o icoană din 1584, pictată la Ierusalim. Printre giuvaere este și policandrul ce luminează locașul, piesă ce a fost primită în dar de mănăstirea Lepșa chiar de la regele Carol al II-lea, în anul 1934. Clopotnița din turnul de acces în mănăstire a fost renovată și continuă să domine intrarea în locaș, fiind o componentă ce relevă specificul arhitectural din partea locului. În cadrul schitului se mai află o nouă biserică, a cărei construcție a pornit în 2008 și care poartă hramurile „Izvorul Tămăduirii” și „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”.

De dată recentă este și paraclisul din cadrul ansamblului. Capela poartă hramul „Sfânta Treime” și a fost târnosită la 1993. Acesta este pictat în frescă de către un artist din Buzău. În brâul de clădiri care înconjoară biserica Nașterii Maicii Domnului a fost integrat și vechiul corp de chilii, care a fost renovat integral. Acestuia i s-au mai adăugat construcții noi: stăreția și alte chilii. Pe lângă acestea mai este un imobil de zid, în formă de L, cu sală de mese, chilii, ce are cerdacuri și terasă închisă. În vecinătatea construcțiilor, tot în interiorul ansamblului, s-a ridicat un aghiasmatar din lemn, ce găzduiește slujbele de hram.

